

at Ansvar for Ledelsen af Dyrehaven ikke alene skulde paahvile den nye Skovrider, men ogsaa Inspektoren for de kongelige Lysthaver. Kammerherre Hage tænkte sig, at dette Samarbejde skulde bestaa i, at der hyppig — og hyppigere end for de andre Skoves Vedkommende — blev udarbejdet Planer, som efter Ministeriets Sanktion skulde udføres i Praksis af Skovrideren. Jeg kan ikke andet end finde denne Tanke særdeles tiltalende, men desværre mente den højtærede Landbrugsminister jo, at denne Vej var ufarbar. Den højtærede Landbrugsminister udtalte imidlertid, at han vilde finde det saare naturligt, om Skovrideren for dette Distrikt ved de Anledninger, hvor saadant var rimeligt og ønskeligt, søgte Raad hos særlig sagkyndige, og at ogsaa Direktøren for Statsskovbruget fandt det særdeles rimeligt, at Skovrideren netop søgte Raad ved Planlægningen paa Steder, hvor saadanne Raad kan hentes. Den højtærede Minister understregede de Ord, der angaaende dette Spørgsmaal findes i Landstingets Betænkning, og som jeg med den højtærede Formands Samtykke skal tillade mig at oplæse. Der staar der følgende: „idet man gaar ud fra, at Ministeriet stedse ved Besættelsen af dette Embede vil have for Øje at vælge en Mand, der ikke blot har forstlig Dygtighed, men ogsaa Interesse og Sans for at bevare og udvikle disse Skoves ejendommelige Skønhed samt Evne til at optræde med fornøden Myndighed, og tillige paa tjenstvillig og hensynsfuld Maade, overfor den store besøgende og omboende Befolkning.“ Jeg vil haabe, at den Mand, som Landbrugsministeren udpeger til dette ansvarsfulde og ingenlunde lette Hverv, maa vise sig at være i Besiddelse af disse Egenskaber.

Under Behandlingen i Fjor henlede jeg den højtærede Ministers Opmærksomhed paa det ønskelige i, at Kongelunden paa Amager blev draget ind under det heromhandlede Distrikt. Den højtærede Minister udtalte baade i Fjor og i Aar i Landstinget, at han vilde tage denne Sag under velvillig Overvejelse, og det er mit Haab, at denne Overvejelse maa resultere i den af mig foreslaaede Ordning, der synes mig naturlig og ganske ligetil.

Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*): Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kongelunden kan jeg henvise til mine Udtalelser i Fjor, som jeg havde Lejlighed til at gentage fornylig i Landstinget, og som jeg selvfølgelig vedstaar.

Angaaende Samraad mellem den kommende Distriktsbestyrer og sagkyndige fra forskellige Hold henholder jeg mig til mine Ytringer i Landstinget, som jeg har refereret ved Indledningen af denne Forhandling.

Det ærede Medlem fra Lyngby (Willemann) giver mig heller ikke Anledning til mange Bemærkninger. Det ærede Medlems Standpunkt er kendt fra i Fjor. Han fastholder fremdeles, at man nok kunde lægge Bestyrelsen af Distriktet ind under Københavns 1ste Distrikt. Jeg er ganske og aldeles uenig med det ærede Medlem, vi kan ikke tale os sammen og komme til et fælles Synspunkt i saa Henseende, og saa er der jo ikke noget at gøre ved det. Det ærede Medlem henviste til den Kritik, der har været fremme. Jeg skulde mene, at netop denne Kritik er en Understregning af Nødvendigheden af, at der er een Mand, der har Ansvar for dette Distrikts Bestyrelse. Det er ikke nok med, at Landbrugsministeren nedsætter et Udvalg, der foretager Planlægning for et kortere eller længere Tidsrum, og at man saa overlader Udførelsen til Nabodistriktets Bestyrer, der først- og forretningsmæssigt har nok at bestille med sit eget Distrikt, og som maaske ikke har Forudsætningerne — jeg siger ikke, at den Mand, der nu er, ikke har, men vi ved ikke, om den, der kommer, har Forudsætninger — for at lede og bestyre dette Distrikt i Overensstemmelse med Udvalgets Planlægning. Det gaar ikke an at lade et Udvalg udarbejde Planer for en kortere eller længere Tid, opløse Udvalget og saa lade Nabodistriktets Bestyrer bestyre Skovene i Overensstemmelse med disse Planer, som er udarbejdede af Folk, der nu er gaaede hver til sit. Det er en ganske umulig Fremgangsmaade. Men det nytter, som sagt, ikke, at vi drøfter den Sag videre. Jeg paaskønner det ærede Medlems Interesse, men beklager, at jeg ikke kan komme overens med ham i Henseende til Ordningen af denne Sag.

Eduard Larsen: Jeg vil gerne med et Par Ord støtte den Tanke, at der blev gjort noget alvorligt for selve de førstmæssige Forhold i Dyrehaven og Charlottenlund. Mine Bemærkninger gælder altsaa ikke saa meget selve det foreslaaede Embede, med Hensyn til hvilket jeg naturligvis deler mit Partis Stilling. Jeg maa maaske have Lov at fremhæve, at jeg ved Selvsyn gennem 20—30 Aar har set, hvorledes Charlottenlund Aar for Aar vandrøges mere og mere. Det, der er Skøn-